

Riksdagens protokoll

2013/14:61

Tisdagen den 28 januari

Kl. 13.00 – 14.13

Protokoll
2013/14:61

1 § Justering av protokoll

Protokollen för den 21 och 22 januari justerades.

2 § Meddelande om frågestund

Förste vice talmannen meddelade att vid frågestunden *torsdagen den 30 januari kl. 14.00* skulle följande statsråd närvara:

Utbildningsminister Jan Björklund (FP), utrikesminister Carl Bildt (M), justitieminister Beatrice Ask (M), statsrådet Tobias Billström (M) och statsrådet Ewa Björling (M).

3 § Anmälan om faktapromemoria

Förste vice talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen hade kommit in och överlämnats till utskott:

2013/14:FPM47 Förordning om nya livsmedel *KOM(2013) 894* till miljö- och jordbruksutskottet

4 § Ärenden för förnyad bordläggning

Följande dokument bordlades för andra gången:

Socialutskottets betänkande 2013/14:SoU9

Försvarsutskottets betänkanden 2013/14:FöU6 och FöU7

Näringsutskottets utlåtande 2013/14:NU28

Utbildningsutskottets betänkande 2013/14:UbU16

Civilutskottets betänkanden 2013/14:CU8, CU12 och CU14

Konstitutionsutskottets betänkande 2013/14:KU11

Trafikutskottets betänkanden 2013/14:TU6 och TU8

Svar på interpellation

Anf. 1 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru talman! Sven-Erik Bucht har ställt tre frågor till mig i sin interpellation. För det första har han frågat mig om jag avser att initiera åtgärder så att yttäckningskraven för 900-megahertz tillstånd förlängs efter år 2015 samt att kraven definieras så att de kan kontrolleras. För det andra har han frågat mig om jag avser att initiera åtgärder så att 450-nätet återigen erbjuder mobiltelefoni så som både syfte och krav föreskriver. För det tredje har han frågat om jag avser att initiera åtgärder så att 700-megahertzbandet kan nyttjas för mobiltelefoni.

Till att börja med vill jag än en gång slå fast att bra mobiltäckning i hela landet är mycket viktigt. Allt fler av oss vänjer sig nu snabbt vid att ha tillgång till alla tjänster och all information bara en knapptryckning bort. Att ha tillgång till bra mobiltelefoni blir allt viktigare för att man ska kunna driva företag i hela landet.

Mot bakgrund av hur glesbefolkat vårt land är har vi mycket bra mobiltäckning i Sverige, framför allt där människor vistas och bor. Men mer återstår att göra. Därför är det en viktig prioritering för regeringen att mobilnäten ska byggas ut så att de räcker till fler och så att de täcker alltmer av vårt lands yta.

Sven-Erik Bucht påstår att problemen med dålig mobiltelefonitäckning på landsbygden har vuxit. Det är en alltför grov förenkling. Tittar vi på utvecklingen de senaste åren har den geografiska mobiltäckningen, det vi brukar kalla yttäckning, genom operatörernas utbyggnad kontinuerligt förbättrats. Men samtidigt har allt fler börjat använda mobiltelefoni och mobilt bredband, vilket lett till en så kraftig efterfrågeökning på mobilt bredband att utvecklingen håller på att överbelasta mobiloperatörernas nät. För den enskilda mobilanvändaren kan de överfulla mobilnäten leda till att det inte går att koppla upp sitt mobilsamtal eller till att samtalet bryts. Till det kommer att dagens smarta telefoner ofta har inbyggda antenner och därmed sämre mottagningsegenskaper än vad äldre telefoner hade, vilket kan leda till bekymmer för den som bor på landsbygden, där signalerna i mobilnätet ofta är svagare än i våra tätorter.

Den myndighet som har i uppdrag att ge tillstånd till mobiloperatörerna är Post- och telestyrelsen, PTS. Inom lagens ramar ska PTS utforma de tillståndsvillkor som operatörerna har att förhålla sig till och utöva tillsyn över att dessa följs. I min roll som minister varken kan eller bör jag uttala mig om hur PTS agerar i enskilda ärenden, men jag vill mycket tydligt poängtera att PTS i sitt arbete ska utgå från de mål riksdagen har antagit när det gäller elektroniska kommunikationer och it-politik.

I sin interpellation hävdar Sven-Erik Bucht att det efter 2015 inte skulle finnas något krav på yttäckning i 900-megahertzbandet. Sanningen är att de täckningsvillkor som finns på 900-megahertzbandet i dag, och som gäller alla tillståndshavare, skärptes kraftigt när tillstånden förlängdes 2009. Dessa täckningsvillkor gäller till och med 2015. Därefter har PTS möjlighet att förlänga villkoret till tillståndstidens slut, det vill säga till och med 2025. Den plan som PTS nu arbetar efter är att de under det

här året ska se över täckningsvillkoret i 900-bandet och ta ställning till om detta ska förlängas.

I sin interpellation påstår Sven-Erik Bucht också att jag och regeringen systematiskt skulle arbeta för att ta bort yttäckningskraven för mobiltelefonin. Det påståendet är helt gripet ur luften.

Sanningen är att mobilnätet i 450-bandet har mycket god yttäckning och att den operatör som använder det bandet, enligt PTS, lever upp till det täckningsvillkor man har, inklusive den mobila telefonitjänsten. Självklart vore det bra om telekombolagen valde att utveckla bra och användarvänliga terminaler så att människor kunde ringa via 450-bandet på ett enklare sätt. Den friheten har telekombolagen, och det finns ingenting i det tillstånd som finns som förhindrar det. Men det är inte regeringens uppgift att beordra telekombolagen att utveckla vissa typer av terminaler eller ha synpunkter på hur dessa terminaler ska se ut.

700-megahertzbandet, som i dag används för marksänd tv, har sådana egenskaper att det är väldigt lämpligt att använda både för marksänd tv och för mobilt bredband, inte minst i glesbygd. Regeringen ser nu över den framtida användningen av 700-bandet och när det kan vara möjligt att ta detta utrymme i anspråk för exempelvis mobilt bredband. Innan så sker måste vi dock säkerställa att en sådan förändring inte påverkar den marksända tv:n negativt.

En viktig del av regeringens politik för bättre mobiltelefoni och mobilt bredband är att kontinuerligt frigöra alltmer spektrum för mobil kommunikation. Därför öppnade vi för några år sedan, som den första regeringen i Europa, 800-megahertzbandet för mobil kommunikation, vilket sedan auktionerades ut av PTS. Att täckningen med 4G nu ökar väldigt snabbt, allra mest på landsbygden, är i stor utsträckning ett resultat av detta beslut. Och samtidigt ser vi till, genom det särskilda täckningsvillkor som operatören Net 4 Mobility fått, att alla hushåll och företag som PTS pekar ut får tillgång till grundläggande bredband.

Avslutningsvis påstår Sven-Erik Bucht att jag och regeringen skulle agera samordnat med operatörerna. Så är inte fallet. Självklart är det mycket bra att mobiloperatörerna nu satsar på att förbättra mobiltäckningen i hela Sverige, men det har inte skett någon koordinering med vare sig mig eller regeringen på det sätt Sven-Erik Bucht påstår.

Anf. 2 SVEN-ERIK BUCHT (S):

Fru talman! Jag ställde min interpellation i slutet av november, och det har tagit lång tid att få ett svar. Det normala är två veckor, och nu har det gått över två månader.

Så är det också för landsbygdens folk. De får vänta och vänta på fungerande mobiltelefoni. Regeringen och statsrådet har verkligen hanterat frågan illa. Systematiskt har yttäckningskrav för mobiltelefoni tagits bort när telebolagen har fått sina frekvenstillstånd. Den dåliga mobiltäckningen har vuxit och blivit ett allt större problem för människor som bor och verkar på landsbygden runt om i vårt land.

Trots protester runt om i hela landet vägrade it-ministern under lång tid att medge att Sverige hade fått dålig yttäckning för mobiltelefoni. Det var först efter mediernas rapportering och ett flertal riksdagsdebatter som it-ministern till slut och helt plötsligt i april 2013 medgav att det faktiskt var ett problem.

Prot. 2013/14:61
28 januari

Svar på interpellation

Jag och många människor runt om i Sverige välkomnade naturligtvis att it-ministern till slut förstod problemet. Förhoppningsvis skulle regeringen och ministern äntligen försöka korrigera sina tidigare misstag och besluta om korrekta, nödvändiga och specifika åtgärder som skulle förbättra mobiltelefonitäckningen på landsbygden. Därför fanns det förväntningar på it-ministern då hon den 17 maj 2013 kallade till presskonferens för att presentera sitt och regeringens åtgärdsprogram för att få bättre mobiltelefonitäckning i landet. Tyvärr måste jag konstatera att it-ministerns tre åtgärder för bättre mobiltelefonitäckning helt missar målet. Jag ska kommentera de tre förslagen.

Det första förslaget var stickprovsmätning av telebolagens täckningskartor. Att inte kartorna stämde visste de flesta människor på landsbygden. Krävs det verkligen regeringsbeslut för att en myndighet ska göra stickprov? Det borde tillhöra de vardagliga sysslorna för en myndighet att följa utvecklingen.

Regionala dialogmöten var den andra åtgärden. Det är bra att det finns en dialog, men det har inte skapat någon bättre mobiltelefonitäckning.

Den tredje åtgärden var kartläggningen av mobilnätsutbyggnaden. Det är naturligtvis en viktig fråga, men även detta måste anses vara en vardaglig syssla för regeringens telemyndighet. Krävs det verkligen ett regeringsbeslut för detta? Borde inte PTS redan känna till vilka nätutbyggnadsplaner som telebolagen har som en del av sitt vanliga arbete?

Fru talman! Regeringens åtgärder för en bättre mobiltelefonitäckning på Sveriges landsbygd missar fullständigt målet. Det finns inga konkreta eller specifika åtgärder. Man får en känsla av att it-ministern inte förstår eller i varje fall inte tar frågan om den dåliga mobiltelefonitäckningen på Sveriges landsbygd på allvar.

Vid riksdagsdebatten i april 2013 framförde jag några förslag till konkreta åtgärder som en konstruktiv hjälp till it-ministern. Det första var att förlänga besluten kring 900-nätet. Vi ser i svaret att ministern öppnar för det. Jag noterar att ministern även öppnar för att titta på möjligheten med 700-nätet. Men när det gäller svaret på frågan om 450-nätet är det bedrövt när man säger att mobiltelefonivillkoren uppfylls. Nätet har släckts ned 2009; det finns inte mer. Man blir mycket betänksam då statsrådet enligt svaret åter verkar ha svängt i frågan om täckning.

Bästa statsråd! Vi har inte mobiltelefonitäckning på Sveriges landsbygd.

Anf. 3 BODIL CEBALLOS (MP):

Fru talman! Jag tillhör dem som blev av med den fasta telefonin för något år sedan. Då var tanken att man inte skulle förlora fast telefoni utan att det först fanns alternativ. Nu har det gått ett år. Jag har ingen fast telefoni, och jag behöver fortfarande gå ut i trädgården för att tala i mobiltelefon. Jag har inget bredband som fungerar tillförlitligt, utan jag måste ofta åka till staden för att kunna göra alla ärenden eller för att helt enkelt kunna jobba.

Jag har olika varianter. Jag har en Tele 2-telefon, som är min privata. Den kan jag prata i inomhus när det är det bra väder. Jag har en Teliatelefon som är riksdagens. Jag kan tala inomhus om det är bra väder. Men om det är regnigt måste jag gå ut, och det gäller båda telefonerna.

Jag har Net 1 som operatör, som ju är den operatör som har bäst täckning där jag bor. Om jag har riktig tur kan jag se rörliga bilder under en liten stund, men jag kan till exempel inte tala via Skype och ha video på. Jag kan sällan tala via Skype utan video. Jag kan absolut inte titta på en film eller någonting sådant – det är helt omöjligt – eller se nyheter. Men som tur är har jag förstås tv via satellit, för något annat alternativ finns inte där jag bor.

Hur ser täckningen ut hos de vanligaste operatörerna just där jag bor? Där finns Net 1. Om man har antennen optimalt inriktad, i mitt fall på 290 grader mot urberget, har jag täckning utomhus. Det innebär att jag också kan använda datorn inne. Men det funkar inte alltid, utan det är helt väderberoende. Om det är dåligt väder eller för fint väder funkar inte internet. För det mesta är jag tvungen att åka till staden fem och en halv mil bort, eller också måste jag åka någonstans i närheten och sätta mig i bilen för att jobba, för då kan jag eventuellt ha täckning.

När det gäller Telia är den bästa tillgängliga tekniken enligt deras täckningskarta 2G med en hastighet upp till 100 kilobit. Mitt hus ligger precis utanför den täckningen. Just den väg i den lilla by där jag bor ligger utanför.

Med Tele 2 är det samma sak. Den bästa täckningen ger 2G, och där har jag ungefär samma täckningsgrad. Telenor skriver så här: Det finns en indikation på var det bör finnas täckning. På deras täckningskarta säger de alltså inte var det finns täckning, utan det är en indikation på var det bör finnas täckning. Där står det att det ska finnas 4G där jag bor. Då är det märkligt att vänner som jag har på besök som har Telenor som operatör inte kan tala i mobiltelefon hemma hos mig. Jag tror inte att det funkar så himla bra.

Nu har jag kanske extra stor otur med att det är radioskugga just i det hus där jag bor. Men det är inte det enda hus i byn som har dessa problem. Jag vet att vissa har Telia och har fått en antenn via Telia uppmonterad, och det har funkat. Andra har Net 1, och det funkar. Någon har Tele 2, och det funkar. Någon har Telenor, och det funkar. Men hemma hos mig funkar det inte, och det är ett problem förstås.

Jag hoppas verkligen att ministern jobbar på för att se till att täckning inte bara finns längs vägarna utan också lite inåt.

Anf. 4 JASENKO OMANOVIC (S):

Fru talman! Jag tackar ministern för svaret. Det är inte första gången vi debatterar det här ämnet. Sven-Erik Bucht är en flitig interpellations-skrivare på det här området. Han har interPELLERAT tidigare om det här.

Den här gången är det intressant att statsrådet försöker förklara problemet genom att säga att smarta telefoner har inbyggda antenner och därmed sämre mottagningsegenskaper. Därför kan folk på landsbygden få svårare att få kontakt med mobilnätet. Köp alltså inga smarta telefoner om du bor på landsbygden – det är det svar som statsrådet ger här i kammaren. Jag tycker att ett statsråd i Sverige borde kunna ge ett bättre svar i kammaren än: Köp inte smarta telefoner; köp gamla telefoner, för då blir det bättre för din del.

I mitt hemlän Västernorrland har länsstyrelsen gjort en undersökning där man kommit fram till att Örnsköldsvik, som är en kommun på 55 000 invånare, har en väldigt dålig täckning. Sollefteå har en dålig täckning.

Hela Höga kusten-området har en dålig täckning. Ånge har en väldigt dålig täckning.

Då är frågan: Ska företagare där inte köpa smarta telefoner för att kunna driva sina företag? Det fungerar inte i dag för en företagare med 2G. Till och med en mjölkbonde behöver kontakt med internet och 3G för att kunna mjölka korna. Man klarar inte av att leverera mjölk utan 3G, för att inte tala om de andra. I Västernorrland ökar till exempel besöksnäringen, och vi har förutsättningarna, fru talman. Höga kusten är ett område som lockar turister också från fjärran. Men på Höga kusten har man inte täckning, och då går det inte att driva ett företag i det området. Det som behövs i dag är fler företag och fler arbetstillfällen, men det kan vi inte få på grund av att vi har en dålig mobiltäckning.

Det är något som ministern och jag tidigare talat om. Jag ställde en fråga i förra debatten till ministern och fick svaret att det är marknaden som ska lösa detta. Bredbandsmålet är att 90 procent ska ha tillgång till bredband. Då är frågan: Vilken miljon människor kommer marknaden att välja bort? Den frågan ställde jag förra gången, och jag hoppas att jag kan få svar den här gången. Vilken miljon av svenskarna kommer marknaden att välja bort? Uppenbarligen är det, även enligt den undersökning som länsstyrelsen hemma hos har gjort om varför man inte har täckning i vissa områden, så att det inte finns intresse hos marknadens aktörer att bygga ut nätet. Det finns inte tillräckligt många företag och kunder för att man ska kunna bygga ut. Då är det enklare att bygga ut här i Stockholm, där det finns tusentals ungdomar som kan spela spel, än att bevara de arbetstillfällen som vi har hos oss i Norrland.

Anf. 5 HANNAH BERGSTEDT (S):

Fru talman! Utanför Piteå ligger en by som heter Svensbyn, där jag bor. Där räcker det med att jag sitter på en kontorsstol i mitt kontor och lutar mig bakåt. Då har jag plötsligt tappat täckningen.

I morse innan jag åkte i väg därifrån provade jag att ladda ned lite handlingar. Jag tänkte försöka att utföra mitt uppdrag effektivt och läsa handlingarna på flyget. Tyvärr var det inte möjligt.

Jag har pratat med en kollega, och det finns samma problem två mil utanför Halmstad. Så problemet är inte bara ett Norrlandsbekymmer, även om man kan tro det av representationen här i debatten.

I mitt närområde finns det 200 företagare. Vill man vara konkurrenskraftig i dag måste man kunna leverera i tid. Kommunikation är då otroligt viktigt.

Jag har varit ute och träffat dessa företagare, och de har väldigt höga ambitioner. De pratar om att vara bäst i landet, om inte världsledande. Men då måste man kunna leverera. På samma sätt som företag i Norrbotten lyfter fram behovet av infrastrukturutbyggnad med Norrbottenbanan och dubbelspår på Malmbanan pratar man om tillgången till it. Om man ska kunna vara världsledande och vill lokalisera sitt huvudkontor och sin verksamhet utanför storstäderna, då krävs det att det finns en väl utbyggd infrastruktur för it.

Men det här handlar inte bara om företagande, utan det handlar också om tillgänglighet och service. Alltmer av vår service bygger på mobiltelefonen. Jag vet inte hur många som utför sina post- och bankärenden med telefonen i dag – rätt många, skulle jag tro.

Inom till exempel vården blir it allt viktigare för vårdutvecklingen. Då handlar det om att fortsätta att utveckla tillgänglighet och service. Det innebär minskade kostnader och större tillgänglighet och större närhet för patienterna. I ett stort län med långa avstånd är det väldigt viktigt med it. Det gör att man skulle kunna bli än bättre på att ge vård till dem som bor på landsbygden och som har lång väg att resa till sjukvård.

Det här handlar naturligtvis också om säkerhet. Jag åker två gånger i veckan mellan Piteå och Luleå. Där finns det två totalt döda fläckar där täckningen försvinner ofelbart varje gång. Det är helt omöjligt att vare sig ringa, sms:a eller surfa på dessa döda fläckar.

Det är många kvinnor som arbetar inom äldreomsorgen. Är det någon som har missat att vintern har inneburit en stor del av halka? För oss som åker på dessa många gånger ensliga vägar finns det risk för att man kör av vägen. När det är 30 minusgrader handlar det om livet och ingenting annat.

Slutligen vill jag lyfta fram detta ur ett konsumentperspektiv. Vi som bor i Norrbotten har samma pris på våra abonnemang som alla andra, men vi får sämre service. Då vill jag fråga ministern: Skulle man kunna tänka sig att ställa krav på ekonomisk kompensation? Annars får man ju det om man får sämre service. Eller är svaret att vi i Norrbotten ska ha ransoneringskort? Det är klart att utökade möjligheter att använda telefonen gör att behovet av en utbyggnad blir större. Men vi uppe i Norrbotten ska kanske få ransoneringskort? Är det *det* som är poängen?

Anf. 6 GÖRAN LINDELL (C):

Fru talman! Dagens interpellation är inte den första i den här aktuella frågan om hur mobiltelefonerna fungerar ute i landet. Det har sitt speciella skäl. Det är väldigt viktigt för oss. Många har sagt det tidigare, så jag ska inte upprepa det. Men så som jag förstår det har vi med hjälp av mobiltelefoni byggt upp ett helt nytt sätt att fungera i hela samhället. Det berör nästan alla människor på ett mycket snabbare sätt än någonsin tidigare när det gäller teknik.

Jag hör till dem som har tagit med mig en 450-telefon ut i skogen för att få den att fungera. I dag fungerar det oftast, om inte annat än med sms, på hemmaplan. Jag bor i Småland, men situationen är densamma över hela landet.

Inledningsvis vill jag poängtera att grunden som alla har varit överens om och som jag tror att alla i det stora hela omfattar – även om inte alla vid kännas vid det – är att vi har förlitat oss på att den så kallade marknaden eller fria företag i konkurrens ska bygga ut den service som vi kallar mobiltelefoni och bredband. Det har man gjort via de avtal som har tecknats med staten och enligt det regelverk som vi har byggt upp.

Det är klart att vi lite till mans bör fundera på vilka krav det ställer på oss som politiker. Flera av de nya synpunkterna om att kräva nya terminalmodeller – det vill säga andra telefoner – eller ställa nya krav på täckning är ju inte möjliga att uppfylla. Man har tecknat långsiktiga avtal, för det är så marknaden fungerar, och rimligen måste fungera, om det ska finnas företag som är beredda på att satsa på att fortsätta att bygga ut.

Den samlade bilden är att både tidigare regeringar och denna regering med tanke på tidsaspekten på ett så bra sätt som möjligt har försökt att utnyttja de förutsättningar som finns när man har tecknat avtal om olika

frekvenser. Det är märkligt om vi tror att vi ska kunna gå tillbaka till en gammal teknik. Diskussionen rör specifikt 450-nätet. Det är ju så mycket som pekar på att vi med hjälp av nya metoder är på väg att skaffa oss betydligt bättre fungerande system.

Precis som det framgår av ministerns svar trodde varken operatören i fråga eller den som tecknade avtalet att telefonerna på 450-nätet skulle bli så ointressanta så snabbt som de blev. När det visade sig att bara ett fåtal fortfarande använder den typen av telefoner valde operatören att inte längre tillhandahålla den servicen. Helt i enlighet med det avtal som nu gäller används det bandet på ett positivt sätt för många människor ute på landsbygden, dock inte på det sätt som det från början var tänkt.

Detta är ett exempel på hur svårt det är att genom politik tro sig kunna styra en så snabb utveckling i detalj. Jag uppfattar det så att vi är inne på en mycket bra väg som trots allt ger även oss på landsbygden allt bättre fungerande mobiltelefoni och bredband.

Anf. 7 GUNNAR ANDRÉN (FP):

Fru talman! Häromdagen var jag i Luleå. Där var det myggfritt. Dessutom var det värmebölja – minus 24 grader. På morgonen hade varit minus 29 grader.

Jag vet att också interpellanten, Sven-Erik Bucht, känner Alf Josefsson i Vittangi. Han hade tagit på sig vantarna på morgonen, för där var det minus 41 grader.

Det här säger någonting om de olika förutsättningar som vi har i landet. Vi har en betydande glesbygd i vårt land.

Jag var, fru talman, med i den statliga kommitté som hette Utjämningskommittén 08 och som lämnade betänkandet *Likvärdiga förutsättningar*. Då måste man konstatera att vi har försökt få fram likvärdiga förutsättningar i ett antal olika utredningar i landet. De kom 1993, 1996, 2005 och 2008, och så var det förra årets beslut som trädde i kraft den 1 januari i år.

Vad innefattar då "likvärdiga förutsättningar"? Finns det någonting som handlar om telefoni eller bredband i det? Svaret är nej. Ingen regering har tagit med detta över huvud taget. Jag förstår lite vad anledningen är. När kommundirektör Svalander i Östersund formulerade dessa saker 1992 fanns inte bredband eller mobiltelefoni. Man blir ofta kvar i den struktur som en gång har varit. Vi hade 127 specialdestinerade bidrag år 2001, under den socialdemokratiska regeringen, och de har minskat till 102 häromåret.

Fortfarande är det bara en enda sak som vi sysslar med när det gäller kommunikationer, och det är kollektivtrafik, där den stora upphandlingen gäller Gotland. Det är alldeles riktigt – det måste vi ha.

Den andra delen, som Hannah Bergstedt och Jasenko Omanovic har varit inne på, är att för att företagsamheten ska kunna fungera måste man också väga in i de likvärdiga förutsättningarna för företagen att ha tillgång till mobilt bredband och goda telekommunikationer.

Jag vill gärna säga, fru talman, att i det landsbygdsprogram som Folkpartiet kommer att presentera så småningom kommer detta att tas med i det som kallas likvärdiga förutsättningar för att landsbygden ska leva. Vi måste också tyvärr se till att utöka antalet kriterier för hur det

ska gå till, nämligen att kommunikationerna inte bara ska vara kollektivtrafik utan också att man kan driva företagsamhet i hela landet.

Jag hoppas att många andra partier kommer att inse att detta är en av de viktigaste sakerna i de likvärdiga förutsättningarna för att vi ska kunna ha en levande landsbygd, och inte bara glesbygd, där det är ännu svårare – vi ska skilja på detta.

Jag tror för min del också att när man ser till landsbygden och glesbygden – det handlar mycket om täckningsgrad just nu – finns det en lätt tendens att bli grälsjuk. Men det är en frånvaro av förslag om hur man ska göra. Jag tycker att denna regering ändå har varit väldigt klok som i första hand har förlitat sig på telefoniföretagen. Men det är möjligt att detta inte räcker i glesbygd, och inte bara landsbygd, utan för att få likvärdiga förutsättningar måste man arbeta in det i den kommunala utjämnningen. Vi kommer att komma med förslag om det på detta område.

Anf. 8 ISAK FROM (S):

Fru talman! Tack, Sven-Erik Bucht! Tack, Anna-Karin Hatt! Interpellationens längd och statsrådets svar visar med all tydlighet att det här är en viktig fråga. Antalet anmällda till dagens debatt visar också att det är en viktig fråga. Det är bara att läsa debattsidor i lokaltidningarna runt om i landet för att se att människorna ute i bygderna tycker att det här är viktigt.

Överbelastade mobilnät under turistsäsongen som en fara för säkerheten har vi pratat om tidigare. Räddningstjänsten i Vilhelmina provade det här under jul- och nyårshelgen, och de fann att det inte gick att ringa nödnumret 112 när telefonnätet var överbelastat. När jag och alla andra använder våra smarta telefoner slutar det helt enkelt med att telefonnätet slås ut.

Post- och telestyrelsen försäkrade i går i Radio Västerbotten att det visst går att ringa SOS Alarm. Här föreligger alltså en meningsskiljaktighet.

Räddningstjänsten i Vilhelmina har provat på flera olika ställen, och de gick ut med en varning i lokalradion under jul- och nyårshelgen om att man skulle bege sig till de lokala räddningstjänsterna för att trycka på en knapp om någon blev allvarligt sjuk, då de inte kunde garantera att det gick att nå 112.

Det är en tråkig saga ur verkligheten.

Den tekniska utvecklingen gör ofantliga framsteg som gör livet ofantligt mycket lättare för oss medborgare. Men den gör också att det smyger in en viss del av otrygghet.

En it-minister har kanske ett av de mest utvecklande områdena. Då måste hon ha någon plan: Hur ska man möta detta? Det finns så oerhört mycket mer positivt kring it-utvecklingen, kring telefoni och kring hur vi använder modern teknik, men vi ska inte blunda för de negativa konsekvenser som då och då poppar upp. Som minister måste man också presentera: Det här vill vi göra. Då kanske det krävs lite handfasthet.

Precis som vi rapporterade här för ett eller två år sedan stämmer täckningskartorna inte. Post- och telestyrelsen sade att täckningskartorna visst stämde. När Anna-Karin Hatt sedan gav ett uppdrag och man började mäta och följa upp täckningskartorna visade det sig att det inte alls

Prot. 2013/14:61
28 januari

Svar på interpellation

stämde – täckningskartorna stämde inte. De visade 20–40 procent fel, vilket innebar att det var väldigt mycket fel i vissa områden.

Man kanske kan säga så här: Jo, men nu har ju operatörerna ansvaret för det här, och då får de sköta det. I stora delar av landet är det bara Telia som fungerar. Jag har själv Telia därför att det fungerar bäst. Men i stora delar av landet finns inget alternativ. De övriga ids inte ens. De är inte intresserade av att satsa i hela landet. Vi har inte heller en konkurrens på lika villkor i hela landet när vissa operatörer väljer att inte satsa.

Jag tycker att det är jättebra att Telia nu gör en satsning för att förbättra sitt rykte och få fler nöjda kunder. Men det måste de andra göra också. Där har vi politiker en tydlig roll i att peka på: Har man fått ett avtal eller ett tillstånd ska man också leva upp till det.

Anf. 9 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru talman! Det här är en viktig debatt. Bra mobiltäckning i hela landet är en viktig fråga. Bra tillgång till bra mobilt bredband i hela landet är också en viktig fråga. Det är precis därför som både jag och regeringen har arbetat med denna fråga långt innan den hamnat på de insändarsidor som Isak From hänvisar till.

Alliansen har sedan den tillträdde 2006 gradvis sett till att frigöra alltmer utrymme, sett till att operatörerna får bättre förutsättningar att bygga ut näten och fattat viktiga regeringsbeslut för att påskynda den här utvecklingen.

Sven-Erik Bucht påstår att svaret har dröjt. Det är inte sant. Jag erbjöd Sven-Erik Bucht att ha den här debatten i kammaren för två veckor sedan, vilket han tackade nej till. Hade han inte gjort det hade vi haft den här debatten för länge sedan.

Sedan påstår Sven-Erik Bucht att regeringen konsekvent har sänkt täckningskraven för mobiloperatörerna. Inte heller det stämmer.

I dagsläget finns det tre frekvensband där vi ställer täckningskrav i Sverige. Det är 900-megahertzbandet, där vi skärpte täckningskraven 2009 och PTS nu tittar på att förlänga dessa skärpta täckningskrav framöver. Det är 800-megahertzbandet, där vi har skärpt kraven och infört rätten för alla svenskar att få grundläggande bredband hem till sig, minst en megabit per sekund, vilket vi fattade beslut om 2011. Det är 450-bandet, där vi ställer krav på att man ska täcka 80 procent i varje län – ett krav som vi förlängde 2010.

När Sven-Erik Bucht påstår att jag och regeringen konsekvent skulle sänka täckningskraven har det ingenting med verkligheten att göra.

Sedan blir jag lite förbryllad. Å ena sidan skriver Sven-Erik Bucht en interpellation där han efterlyser mer åtgärder: Regeringen borde göra mer. Å andra sidan kritiserar han här i debatten de regeringsinitiativ som jag har initierat och som regeringen har fattat beslut om.

Du kritiserar den stickprovsmätning som jag bad PTS göra. Du kritiserar den handlingsplan som jag har bett PTS ta fram. Du kritiserar förmodligen också det uppdrag jag har gett till PTS och Konsumentverket att gå igenom lagstiftningen och se: Behöver vi förtydliga den? Behöver vi ge myndigheterna starkare muskler så att de verkligen kan följa upp och säkra konsumentens ställning på denna marknad?

Syftet med alla dessa uppdrag, syftet med allt som jag och regeringen gör på det här området, är att se till att vi kan bygga ut mobilnäten så att

de täcker mer av landets yta och räcker till fler när allt fler nu vill använda mobilnäten.

Sverige var första landet i Europa att öppna upp 800-bandet för mobiltelefoni. Nu tittar PTS på möjligheten att förlänga täckningsvillkoret för 900-bandet. Vi i regeringen tittar också på när vi ska kunna börja använda 700-bandet för till exempel mobilt bredband.

Bodil Ceballos, du berättar om din verklighet. Det är klart att det är svårt för mig att förhålla mig till det eftersom jag aldrig har varit hemma hos dig. Men jag kan säga att det är för precis den här typen av situationer som vi har genomfört stickprovsmätning. Det är för att se: Hur ser det ut i verkligheten? Hur stämmer operatörernas kartor med den verklighet som många konsumenter upplever?

Det är också för människor i din situation vi har bestämt oss för att öppna 800-bandet för mobiltelefoni. Det är med hjälp av det vi nu bygger ut mobilt bredband – snabbt mobilt bredband – väldigt snabbt i hela landet. På bara ett år ökade täckningen där människor bor med 4G på landsbygden från 10 till 79 procent. Det sker för att regeringen har varit tidigt ute. Redan 2008 pekade vi på att vi behöver mer utrymme för mobilt bredband. Tack vare det kan operatörerna nu bygga ut det.

Anf. 10 SVEN-ERIK BUCHT (S):

Fru talman! Först vill jag säga till Göran Lindell att lagen om elektronisk kommunikation antogs under den socialdemokratiska regeringen. I den ges möjlighet för staten att ställa krav på täckning.

Statsrådet säger: Vi har delat ut frekvenser. Ja, men om man delar ut frekvenser och inte ställer krav på täckning blir man utan mobiltelefoni på landsbygden. Så är det med 800-bandet, som inte heller har krav på täckning.

När det gäller 450-nätet, som har tagits upp till diskussion här i kamraren tidigare och även i dag, är det ingen gammal teknik. Det nya 450-nätet är 3G-teknik, mycket modern, som kan hantera såväl mobiltelefoni som mobilt bredband, och den når längst ut på landets glesbygd.

Jag tycker som Gunnar Andrén att det var bra att ni i Folkpartiet började fundera kring elektronisk kommunikation även ute på glesbygden. Men tyvärr är det så, Gunnar Andrén, att din regering har suttit i snart åtta år, och det blir bara sämre och sämre ute i landet när det gäller mobiltelefoni.

Statsrådet nämner tre åtgärder men inget konkret. Statsrådet missar målet totalt. Det har inte blivit bättre och blir inte bättre.

När det gäller svaret: Två veckor får man det normalt inom. Nu säger statsrådet att det var inom sex veckor hon skulle svara. Det blev åtta.

Sedan har jag en kommentar som jag inte hann med i förra omgången när det gäller svaret. Ministern påstår där att jag i en interpellation säger att ministern har samordnat sin presskonferens i maj med Telia. Jag hävdar inte det. När man läser interpellationen, som också finns på riksdagens hemsida, ser man att jag citerar Expressen. Där säger Telias representant att det var något som Näringsdepartementet ville att de skulle samordna. Är det så, då är det ytterst allvarligt.

Ministern har flera gånger hänvisat till att investeringen som Telia gör skulle förbättra mobiltelefonitäckningen. Men när man noga studerar Telias budskap ser man att det handlar om att bygga ut 4G där det går att

ringa i dag. Det är väl klart att det är bra att det blir 4G där det går att ringa i dag. Men vad den här saken handlar om är ju att säkerställa mobiltelefonitäckning ute på landsbygden där det *inte* går att ringa i dag. Det är vad det handlar om. Det är därför statsrådet missar målet.

Fru talman! Visma gjorde i höstas en jättestor undersökning bland landets småföretagare under en hel vecka. Man vände sig till 1 200 företag. Resultatet av den undersökningen, som handlade om mobiltelefonitäckning, var att två av tre företag svarade att den brist som vi har på mobiltelefonitäckning hindrar deras företagande. Det är jätteallvarligt.

Jag bor faktiskt på landsbygden, och jag rör mig väldigt mycket ute på svensk landsbygd, inte bara i Norrbotten. Det här är ett återkommande problem för yrkesverksamma chaufförer, skogsarbetare, hemtjänstpersonal, jordbrukare, journalister med mera. Det blir bara sämre och sämre.

Välkommen upp, statsrådet! Åk på E4 och E10! Där gick det att ringa sommaren 2012. Sommaren 2013 var det i princip omöjligt på många långa sträckor där. Så illa är det.

Anf. 11 BODIL CEBALLOS (MP):

Fru talman! Det sista som togs upp här kan också jag kommentera lite. När vi fick lite bättre täckning via Telia på hemmaplan i min by blev den sämre på E4:an. Jag antar att man riktade sändarna mot byn i stället för mot vägen.

Jag bryr mig inte så mycket om vilka megahertz eller vilka frekvenser man använder sig av. Det jag bryr mig om är att det ska fungera, och det ska fungera också för oss som bor på landsbygden.

Jag bor inte i glesbygd; jag bor på landsbygden. Men vi är inte många i min by. Post- och telestyrelsen fastställde ju tidigare att operatörerna inte har någon skyldighet – inte heller Telia – att förse människor med telefoni i olönsamma områden. Det är det mitt område är. Vi är 20 fastboende och några till på sommaren, så vi kanske är hundra personer sammanlagt när det är högsäsong.

Det viktiga är alltså att det fungerar. Hur ni gör det bryr jag mig faktiskt inte om. Det handlar om säkerhet och trygghet. Jag måste kunna sitta hemma och jobba. Som riksdagsledamöter har vi vår arbetsplats i hemmet. Vi ska ha bra utrustning så att vi kan kommunicera med riksdagen och med andra.

Men för min del handlar det om att jag för att vara säker på att kunna kommunicera med riksdagen måste åka ned till Gävle, där jag har ett extra kontor, för att kunna jobba. Så ska jag ju inte behöva ha det egentligen.

Det är så oerhört mycket som i dag sker via nätet, och vi förväntar oss att människor – också pensionärer – sköter alla sina ärenden via nätet. Men om man bor som jag bor är det helt omöjligt, och det måste vi hitta en lösning på.

Jag tycker att det låter väldigt bra att alla svenskar skulle vara garanterade 1 megabit. Men jag är långt ifrån den nivån i dagsläget, och jag undrar om jag någonsin kommer att komma upp på den om inte någonting väldigt drastiskt görs.

Anf. 12 JASENKO OMANOVIC (S):

Fru talman! Jag kan bara konstatera att statsrådet använde fyra minuter här i talarstolen. Hon pratade väldigt mycket om tekniska lösningar på de här problemen. Det var väldigt tekniskt avancerat. Hon sade inte ett ord om de förutsättningar som småföretagare har och behöver. Inte ett ord om att det här är ett problem för företagare.

Jag nämnde i mitt förra inlägg att vi i Västernorrland tappar befolkning. Mest tappar vi i de glesbebyggda områdena.

Det här är en möjlighet för oss att behålla folk på landsbygden. Det är en möjlighet att starta företag och öka antalet anställda för dem som redan bor där. Om de flyr från områden där de inte får någon täckning kommer de att hamna i områden där de inte får någon bostad, för så är den här regeringens politik uppbyggd. Antingen är det trångt på järnvägarna eller finns det ingen täckning eller finns det inga bostäder att bo i.

Underlätta för alla i det här landet, särskilt för småföretagare! Hjälp dem att skapa fler arbetstillfällen! Det är vad det handlar om när man bygger ut mobilnätet.

Det handlar om att skapa förutsättningar för att starta nya företag och att låta småföretag växa.

Anf. 13 HANNAH BERGSTEDT (S):

Fru talman! Statsrådet tog i sitt anförande upp ökat användande som ett av problemen. Jag skulle tro att det inte finns något som talar för att användandet ska minska. Utvecklandet av appar är en av de framtidsbranscher som vi ser uppe i Norrbotten, och jag har träffat representanter för ett sådant företag, som talar om vikten av tillgång till bra informationsteknik.

Som jag sade i mitt tidigare anförande har vi i vårdsektorn tittat på vad vi kan göra för att öka tillgänglighet, service och trygghet för dem som bor i ett län med stora avstånd.

Gunnar Andrén tog upp frågan om likvärdiga villkor. Det är absolut relevant att börja titta på likvärdiga villkor, särskilt när det handlar om livet. I ett län med stora avstånd blir det här, som flera av debattörerna redan har nämnt, en fråga om trygghet och säkerhet. När det är minus 40 grader handlar det inte bara om likvärdighet utan om livet.

Jasenکو lyfte upp huruvida vi ska förlita oss på marknadskrafterna och om det är de som ska se till att vi alla har tillgänglighet, trygghet och möjlighet att utvecklas. Jag tror redan att vi har svaret när det gäller vilka som ska lämnas utanför. Det är flera av oss som märker det.

Om det ökade användandet är en ursäkt undrar jag: Tänker regeringen använda kunskapen om att täckningskartan inte är korrekt och se till att säkerställa att vi också har samma tillgång till en fungerande it-infrastruktur, eller ska vi vänta oss förtryckta ransoneringskort i framtiden?

Anf. 14 GÖRAN LINDELL (C):

Fru talman! Jag vill inleda med att säga att Bodil Ceballos hade en viktig poäng om att utgå från vilken funktion vi vill ha och inte landa för mycket i de tekniska detaljerna. Med det sagt kommer jag väl att landa i ett antal tekniska detaljer den övriga tiden. Det är tyvärr så vi gärna gör i den här diskussionen.

Prot. 2013/14:61

28 januari

Svar på interpellation

Det som nämns som 1 megabit – ett mått på vilken datamottagningskapacitet och sändningskapacitet vi har – är faktiskt ett löfte om något vi ska ha på hemmaplan. Har vi inte det ska vi definitivt slå larm, i det här fallet till Post- och telestyrelsen. Det vet säkert Bodil. Det tycker jag är viktigt att vi gör. Precis som många har sagt är det avgörande för alla att vi har tillräcklig kapacitet och att mobiltelefonin fungerar, även om det är en annan sak i sammanhanget. Där har vi ingen garanti utöver vad avtalen säger. När det gäller fast telefoni har vi dock ett löfte om en fungerande lösning på hemmaplan. Det finns all anledning att larma om det inte fungerar. Detta är olika saker, och det är lätt att de blandas ihop i diskussionen.

När det gäller 450-bandet och det som Sven-Erik Bucht säger vill jag bara konstatera att kunderna tyvärr ansåg att det var en gammal teknik. De valde att inte använda den. I en skrämmande snabb utveckling valde man att avveckla sina 450-telefoner och skaffa andra, för de fungerade hyfsat för tillräckligt många. Det var alltså en intressantare lösning.

Jag vill avsluta med två saker som vi är överens om, och det är positivt. När det gäller 700-bandet hoppas jag verkligen att vi får nytta av det även för mobiltelefoni och bredband så snabbt som möjligt, för det ger oss nya möjligheter. Jag tror också att en ökad dialog mellan olika parter, alltifrån kommuner till företag och lokalbefolkning, kan lösa många av de knepigheter som här och var kommer att finnas även framöver.

Anf. 15 GUNNAR ANDRÉN (FP):

Fru talman! Den utomordentlige socialdemokraten, den alltför tidigt avlidne Anders Isaksson – han dog 2009 – skrev 1994 en bok som hette *Alltid mer, aldrig nog*. Lite gäller detta nog dagens debatt, om jag får replikera Sven-Erik Bucht. Det är ju inte sämre nu än det har varit tidigare, utan det är ofta mycket bättre, och det är många fler som har möjlighet att under nuvarande betingelser bo kvar i det vi kan kalla glesbygd. Så är det faktiskt.

Förr kunde man inte klaga, för det fanns ingenting att klaga på. Det är det som är skillnaden.

Jag instämmer verkligen med Jasenko Omanovic och Hannah Bergstedt att om vi ska få företagen att klara sig – företagen är ju basen för att man ska kunna bo i glesbygd – måste man ha det jag kallar likvärdiga förutsättningar. Detta är inte bara en sak för regeringen utan också för kommunerna. Om man inte har bra kommunikationer i det vi kallar glesbygd, inte bara i form av kollektivtrafik utan också i hög grad i form av bredband och telefoni, kommer man inte att kunna bo kvar där ens under Bodil Ceballos villkor. Man kommer inte att kunna driva företag utan goda kommunikationer genom luften.

Därför tror jag att man tyvärr måste lägga ytterligare en komponent till alla de andra som finns i det som heter likvärdiga förutsättningar. Jasenko Omanovic är säkert med på detta. Det krävs att vi tar ökat ansvar på andra håll. Man kan inte bara lita på staten.

För övrigt, fru talman: Telia har verkligen inte alltid varit statligt! Det socialiserades 1921–1923. Då förstatligade man det gamla Cedergrenska telefonaktiebolaget, Allmänna telefon, som det hette. Det var ett privat företag. Dåvarande Telegrafverket hade beslutat att detta med levande röster inte var något att satsa på, utan man skulle satsa på morse!

Anf. 16 ISAK FROM (S):

Fru talman! Tekniken utvecklas, och det är viktigt att politiken och användarvanorna hänger med. Vi kan inte bara säga att det är synd att 16–24-åriga killar inte tittar på tv i dag utan på Youtube och korta klipp på ”paddan”, vilket upptar en stor del av bandbredden. När familjer är på vintersemester i fjällorter eller i skärgården på sommaren slår de därigenom ut kommunikationerna. Det är den tiden vi lever i. Det är det som händer i dag.

Vi vet fortfarande inte vad som händer med 16–24-åringarna när de blir lite äldre. Kommer de att vara som dagens 65-åringar, som tittar lite mer på vanlig tablå-tv, eller kommer de att fortsätta titta i telefonen eller ”paddan” och använda kommunikationssätt som kräver annan teknik?

Det är viktigt för företagen i Borgafjäll, Kittelfjäll eller Hemavan att veta om de törs satsa. De orterna lockar stora turistströmmar, och då kan det hända att det inte längre går att tanka för att det mobila bredbandet är utslaget och macken inte fungerar. Om man har brutit benet på kvällen kan man inte ringa 112. I värsta fall måste man kanske ta sig till den lokala räddningstjänsten och trycka på knappen.

Detta är ingen utveckling som någon av oss vill se. Då är det också viktigt att Sveriges ansvariga minister signalerar handlingskraft på området och talar om vad som ska gälla. När får vi konkurrens på området, så att de som inte är nöjda med Telia kan välja en annan operatör?

Anf. 17 MONICA GREEN (S):

Fru talman! Trots många fina ord och tjusiga agendor blir det inte bättre. Människor är frustrerade över mobiltelefonitäckningen, och de är otillfredsställda.

I dag fungerar mobiltelefonuppkopplingen sämre än när regeringen tillträdde 2006. Det finns faktiskt platser där det fungerade bättre tidigare. Regeringen har inte prioriterat frågan utan har litat på den så kallade marknaden. Statsrådet Hatt har hattat fram och tillbaka när det gäller kraven. Hon var den sista som insåg att problemen fanns ute i landet. Hon var förblindad av marknadens lösningar. Det förklarar Hatts ganska passiva hållning tidigare.

Post- och telestyrelsen har genomfört kontrollmätningar av mobiltäckningen som visar att samtliga telefonbolags verkliga täckning är sämre än vad de utlovat. I mellan 14 och 42 procent av fallen har det saknats utlovad täckning. Det är dessa täckningskartor som Hatt har hänvisat till om och om igen här i kammaren, innan hon i april eller maj förra året vände och gav PTS de extraupdrag som har diskuterats här i dag.

Den digitala verkligheten ställer helt andra krav på infrastruktur. Vi har andra behov i dag. Vi ska kunna vara uppkopplade när vi färdas och när vi befinner oss utanför hemmet. I dag är det ohållbart låg standard längs med vägarna. Det är också en säkerhetsrisk att man inte kan komma fram. Det gäller hemtjänstpersonal, miljötransporter och skogs- och lantarbetare som ska kunna färdas och kunna kontakta sig med sin omvärld. Det fungerar inte i dag. Regeringen har gett marknaden fritt spelrum.

Det är precis samma sak när det gäller mobiltelefonerna. Det finns inga krav på en standard. Det finns inget krav på att terminaler eller mo-

Prot. 2013/14:61
28 januari

Svar på interpellation

biltelefoner ska kunna täcka ett visst område. Man litar på marknaden även här. Det duger inte.

Vi socialdemokrater menar att mobiltelefoni och mobilt bredband ska finnas där man bor, där man jobbar, där man färdas och där man tillbringar större delen av sin fritid. Infrastrukturen för mobiltelefoni måste förbättras. För att man ska nå målen ska tydligare täckningskrav inarbetas vid licensgivningen och hårdare krav ställas på operatörerna när det gäller att de ska leva upp till sina utfästelser. Vi kan också tänka oss så kallade samhällsmaster med gemensam finansiering från offentliga och privata aktörer, som man har testat i Norge.

Gunnar Andrén säger: Människor ska kunna bo kvar. Det håller jag med om. Tyvärr är verkligheten en helt annan. Människor bor inte kvar. Urbaniseringen går allt snabbare ju längre den borgerliga regeringen får hållas. De basala förutsättningarna för att bo kvar finns inte längre. Det finns inte infrastruktur, mobiltelefoni och samhällelig service. Trots att Centern påstår sig vara ett landsbygdsparti visar verkligheten något helt annat.

Den här interpellationsdebatten är oerhört viktig. Den är viktig på det sättet att den visar att vi inte har kommit någon vart när det gäller kraven. Människors frustration är lika stor i dag som den var 2006. Det har till och med blivit sämre. Post- och telestyrelsens generaldirektör säger att man litar mindre på en mobiloperatör än vad man gör på en bilhandlare.

Anf. 18 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru talman! Sverige ska ha bredband och mobiltelefoni i världsklass. Skolungdomarna behöver det. Deras föräldrar behöver det. Lärarna behöver det. Sjuksköterskorna behöver det. Företagare i hela landet behöver det. Det är precis därför som jag och regeringen sedan länge har prioriterat den här frågan. Och det är precis därför som vi har fattat en lång rad regeringsbeslut, som Sven-Erik Bucht och Socialdemokraterna nu kritiserar.

Bodil Ceballos säger: Jag bryr mig inte om hur ni gör det; det bara ska fungera.

Så kan man resonera om man är företagare eller om man är konsument. Det ska fungera. En täckningskarta ska stämma med verkligheten. Det är därför vi skärper kraven när det gäller det. Man ska kunna få information om huruvida en mobiltelefon är bra eller dålig på att ta emot mobilsignaler, så att man om man bor på ett ställe där man vet att signalen just nu är lite sämre kan välja en telefon som fungerar.

Man kan möjligen också resonera så här i opposition, men man kan sannerligen inte resonera så när man sitter i en regering eller om man aspirerar på att sitta i en regering. Då får man i stället kavla upp ärmarna och ta tag i de tekniska frågorna och de specifika frågorna. Man får ställa sig en del frågor: Hur kan vi frigöra 800-bandet? Vilka täckningsvillkor är rimliga att ha? Hur kan vi skärpa kraven så att konsumenterna har starkare rättigheter på marknaden? Titta på 700-bandet! När är det möjligt att börja använda delar av det för mobil telefoni?

Det går inte att bara prata vackert om vad vi vill. Vi måste också ha konkreta åtgärder och vara beredda att hugga i, precis som alliansregeringen gör.

Sedan säger Sven-Erik Bucht att vi borde se till att det går att ringa på 450-bandet.

Fru talman! Det går inte att backa in i framtiden. I dag erbjuder operatören Net1 mobilt bredband via 450-bandet åt nästan 100 000 konsumenter. Det är ett band som har väldigt bra geografisk yttäckning. Många av de här människorna har inget annat fungerande alternativ utan är beroende av just 450-bandet. För dem går det i dag att ringa via det här bandet, via IP-telefoni eller med hjälp av en så kallad router med inbyggt batteri.

Den lösning som Sven-Erik Bucht vill se, det vill säga traditionell mobiltelefoni på 450-bandet, har prövats. Det fanns uppenbarligen inget intresse av det, i alla fall inte från kunderna. Och ingen av de kända bolagen, som Apple, Samsung och Sony, som tillverkar de moderna telefoner som konsumenterna vill använda, tillverkar i dag mobiltelefoner som går att använda på 450-bandet.

Eventuellt kan Sven-Erik Bucht hitta en gammal begagnad mobil på någon utländsk auktionssida som klarar 450-bandet. Men varför ska landsbygden behöva nöja sig med det? Det fanns färre än 200 abonnenter som ville ha Sven-Erik Buchts lösning 2009. Traditionell mobiltelefoni via 450-bandet var omodern redan för fem år sedan.

Min politik, alliansregeringens politik och Centerpartiets politik går ut på att landsbygden ska ha bra villkor. Människorna där ska ha lika bra villkor och tjänster som de som bor i städerna. Det får de genom att vi nu bygger ut mobilt bredband på landsbygden väldigt snabbt. På bara ett år har vi sett till att täckningen med 4G på landsbygden har ökat från 10 till 79 procent.

Nästan 100 000 människor får mobilt bredband via Net1 i dag. Jag skulle vilja fråga Sven-Erik Bucht: Vilka skulle konsekvenserna bli för dem om vi följde ditt råd och ”slog på” traditionell mobiltelefoni på 450-bandet igen?

Anf. 19 SVEN-ERIK BUCHT (S):

Fru talman! Först vänder jag mig till Gunnar Andrén: Mycket vill ha mer – det stämmer inte på landsbygden. Det finns inte mycket där. På landsbygden handlar det om att man vill få mobiltelefoni som alla andra. På landsbygden har man inte ohemula krav. Man är mycket begränsad i sina krav.

Sedan vänder jag mig till it-ministern: Läs på! 450-nätet har modern 3G-teknik, där det går att ringa med en mobiltelefon. Det går också att ha mobilt bredband. Det är precis lika modern teknik som det andra som finns i dag. Läs på om det här!

Nu vänder jag mig till dem som följer debatten. Jag tror att många förstår att it-ministern och Centerpartiet inte tar landsbygdens folk riktigt på allvar. I statsrådets svar i dag säger hon att Sverige har mycket bra mobiltäckning. Jag håller inte med henne om det, och jag vet att det finns många människor ute i Sveriges landsbygd som inte håller med statsrådet. Hatt om att det är bra mobiltelefonitäckning i Sverige. Så är inte fallet.

Monica Green är inne på en mycket viktig sak. Regeringen har gett telebolagen fritt spelrum. Politiken har abdikerat för marknadskrafterna och därmed också övergett landsbygdens folk. Precis där befinner sig Centerpartiet i dag. Man har övergett landsbygdens folk. Det är allvarligt.

En konsekvens av det är att landsbygden inte har fungerande mobiltelefoni. Det hjälper inte att dela ut hur mycket frekvenser som helst om man inte ställer krav och sätter ett innehåll. Det är som att dela ut medicin som bara är sockerpiller. Detta är it-ministerns stora misslyckande i den här frågan.

Anf. 20 MONICA GREEN (S):

Fru talman! Anna-Karin Hatt säger att snacka går ju men att det är mycket jobbigare att vara i regering. Ja, men låt oss då få testa att vara regering, för vi är beredda. Vi är beredda att ställa krav på marknaden, beredda att se till att hela landet får en bra mobilfontäckning och en bra service. Om Anna-Karin Hatt tycker att det är så jobbigt att vara i regering så, gärna för mig, är det bara att lämna över.

Problemet för Centern är att man påstår att man har varit ett landsbygdsparti eller påstår till och med att man är det. Människor känner inte igen det, eftersom urbaniseringen går allt snabbare och folk måste flytta från sina ställen runt om i landet. Det gäller både i norr, som vi har hört många exempel på här i dag, och även i söder. Det finns många områden i Skåne, Västra Götaland, Småland, Östergötland och Värmland där mobiltelefoni inte fungerar.

Människor känner inte igen sig när Anna-Karin Hatt säger: Vi jobbar stenhårt, och vi har kavlat upp ärmarna. Det låter tjugigt, Anna-Karin Hatt, men det stämmer inte med verkligheten.

Anf. 21 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru talman! För 100 år sedan föddes Centerpartiet som en kraft på landsbygden. Vi är och tänker fortsätta vara en av landsbygdens allra starkaste röster.

Eftersom som Sven-Erik Bucht föreslår att vi ska öppna upp traditionell mobiltelefoni igen på 450-bandet hade jag faktiskt förväntat mig att Sven-Erik Bucht kunde berätta vad det skulle leda till, vad konsekvensen skulle bli för de 100 000 människor, människor av kött och blod, som i dag har mobilt bredband via 450-bandet. Men jag kan berätta vad konsekvensen blir.

Konsekvensen för dem skulle bli att deras bandbredd skulle minska med 35 procent. Det skulle vara en ren björntjänst för landsbygden. 100 000 människor skulle få sämre bandbredd. De skulle få mindre möjligheter att ringa med sina smarta telefoner. De skulle få sämre möjligheter att titta på video och på Youtube, att använda offentliga e-tjänster eller att logga in på sin internetbank. Sven-Erik Bucht vill öppna för mobil telefoni, en tjänst som mindre än 200 personer ville använda för fem år sedan. Landsbygden ska inte tvingas backa in i framtiden.

Jag är övertygad om att det som landsbygden vill ha är precis samma tillgång till modern teknik som människor har i resten av landet. Därför ska vi se till att förbättra tillgången till mobiltelefoni i hela landet. Det är precis därför som vi prioriterar att avsätta mycket spektrum för mobiltelefoni. Det är precis därför som vi ser till att genomföra ett antal tydliga och konkreta regeringsuppdrag som kartlägger bilden, gör den ännu tydligare, och ger relevanta myndigheter i uppdrag att se över om vi behöver skärpa lagstiftningen och tillsynen och om konsumenten behö-

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Bordläggning

Följande dokument anmälades och bordlades:

Propositioner

2013/14:67 Mer inflytande för den enskilde i valet av hjälpmedel

2013/14:72 Bättre prisreglering enligt lagen om elektronisk kommunikation

2013/14:77 Tilläggsavgift i domstol

Redogörelser

2013/14:RS4 Redogörelse för verksamheten inom Interparlamentariska unionen (IPU) och den svenska delegationens arbete under 2013

2013/14:RS5 Redogörelse för verksamheten inom Parlamentariska församlingen för Unionen för Medelhavet (PA-UfM) och den svenska PA-UfM-delegationens arbete under 2013

Motioner

med anledning av skr. 2013/14:55 Riksrevisionens rapport om statens främjandeinsatser för export

2013/14:N5 av Jonas Eriksson och Mats Pertoft (MP)

2013/14:N6 av Jennie Nilsson m.fl. (S)

Skatteutskottets utlåtande

2013/14:SkU23 Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag om ändring av direktiv 2011/96/EU om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater

7 § Anmälan om interpellationer

Följande interpellationer hade framställts:

den 24 januari

2013/14:245 Omhändertagna svenska barn i Norge

av *Jonas Gunnarsson* (S)

till statsrådet *Maria Larsson* (KD)

2013/14:246 EU:s klimat- och energimål till 2030

av *Lise Nordin* (MP)

till miljöminister *Lena Ek* (C)

2013/14:247 Arbetsvillkor och upphandling inom taxibranschen

av *Ali Esbati* (V)

till arbetsmarknadsminister *Elisabeth Svantesson* (M)

2013/14:248 Folkbildningssatsningar för att öka IT-kompetensen
av *Monica Green* (S)
till statsrådet Maria Arnholm (FP)

8 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 24 januari

2013/14:355 Stöd till kvinnojourer

av *Gustav Fridolin* (MP)
till statsminister Fredrik Reinfeldt (M)

2013/14:356 Regler för utfärdande av slutbetyg

av *Gunilla Svantorp* (S)
till statsrådet Maria Arnholm (FP)

2013/14:357 Fastighetsbox i flerfamiljshus

av *Hillevi Larsson* (S)
till statsrådet Anna-Karin Hatt (C)

den 27 januari

2013/14:358 Konflikt mellan skollagen och lagen om offentlig upphandling

av *Jabar Amin* (MP)
till utbildningsminister Jan Björklund (FP)

9 § Anmälan om skriftligt svar på fråga

Skriftligt svar på följande fråga hade kommit in:

den 27 januari

2013/14:328 Underskottet i de offentliga finanserna

av *Mikael Damberg* (S)
till statsminister Fredrik Reinfeldt (M)

10 § Kammaren åtskildes kl. 14.13.

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

Vid protokollet

LARS FRANZÉN

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 § Justering av protokoll	1
2 § Meddelande om frågestund	1
3 § Anmälan om faktapromemoria	1
4 § Ärenden för förnyad bordläggning	1
5 § Svar på interpellation 2013/14:172 om regeringens åtgärder för bättre mobiltäckning	2
Anf. 1 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	2
Anf. 2 SVEN-ERIK BUCHT (S)	3
Anf. 3 BODIL CEBALLOS (MP)	4
Anf. 4 JASENKO OMANOVIC (S)	5
Anf. 5 HANNAH BERGSTEDT (S)	6
Anf. 6 GÖRAN LINDELL (C)	7
Anf. 7 GUNNAR ANDRÉN (FP).....	8
Anf. 8 ISAK FROM (S)	9
Anf. 9 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	10
Anf. 10 SVEN-ERIK BUCHT (S)	11
Anf. 11 BODIL CEBALLOS (MP)	12
Anf. 12 JASENKO OMANOVIC (S)	12
Anf. 13 HANNAH BERGSTEDT (S)	13
Anf. 14 GÖRAN LINDELL (C)	13
Anf. 15 GUNNAR ANDRÉN (FP).....	14
Anf. 16 ISAK FROM (S)	14
Anf. 17 MONICA GREEN (S)	15
Anf. 18 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	16
Anf. 19 SVEN-ERIK BUCHT (S)	17
Anf. 20 MONICA GREEN (S)	18
Anf. 21 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	18
6 § Bordläggning	19
7 § Anmälan om interpellationer	19
8 § Anmälan om frågor för skriftliga svar	20
9 § Anmälan om skriftligt svar på fråga.....	20
10 § Kammaren åtskildes kl. 14.13.	20